

Med hensyn til kravets forældelse henvises til bemærkningerne til nr. 2.

Forslaget skønnes at medføre en besparelse på 1 mill. kr. i 1981, 4 mill. kr. i 1982 og 7 mill. kr. i 1983.

Forslaget vil næppe medføre forøget administration af nævneværdigt omfang.

Til nr. 2.

Efter de hidtidige regler bortfalder et krav på tilbagebetaling af hjælp, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at modtageren har haft økonomisk mulighed for at påbegynde tilbagebetalingen. Det foreslås at forlænge denne frist fra kravets bortfald til 5 år.

Reglen gælder ligeledes krav, der i henhold til § 25, stk. 1, nr. 2, er sikret ved tinglysning på pågældendes ejendom. Der skal således ske aflysning af kravet efter udløbet af 5-års fristen.

Forslaget, der ikke har væsentlige administrative konsekvenser, skønnes at give en besparelse på 5 mill. kr. i 1981, 10 mill. kr. i 1982 og 15 mill. kr. i 1983.

Til nr. 3 og 4.

Foruden den grænse, der allerede efter den gældende formulering af § 37 er en følge af princippet om udmåling af hjælp under hensyn til den enkelte ansøgers hidtidige og fremtidige levestandard, foreslås indført et nyt generelt maksimum svarende til det nettobeløb – det vil sige efter skattefræk – der udbetales personer, som får dagpenge efter den til enhver tid gældende maksimale sats, og hvis skattefræk alene er fastsat på grundlag af dagpengeindtægten.

Da dette maksimum imidlertid i visse tilfælde kan være for snævert, foreslås som nyt stk. 3 indført en bestemmelse om, at der til personer, hvis forhold er ganske særlig vanskelige på grund af usædvanlig store forsørgerbyrder eller høje boligudgifter undtagelsesvis kan udmåles hjælp ud over maksimum for dagpenge. Heraf følger, at der ligeledes er adgang til at yde supplerende hjælp til dagpenge i visse situationer.

Bestemmelsen skal alene finde anvendelse i undtagelsestilfælde, idet formodningen er for, at dagpenge eller kontanthjælp svarende hertil vil sikre det fornødne eksistensgrundlag.

Reglen i § 37, stk. 2, sidste punktum, om muligheden for ved udmåling af hjælp at se bort fra indtil halvdelen af en enlig forsørgers eller en ægtefælles arbejdsindtægt foreslås slettet. Reglen har sin oprindelse i bestemmelser i lov om offentlig

forsorg, der byggede på forudsætningen om, at normalt kun den ene ægtefælle havde arbejde uden for hjemmet, og at det derfor burde »præmieres«, det vil sige ikke medføre fuldt fradrag i hjælpen, når en hidtil hjemmearbejdende i en vanskelig situation for familien gik ud på arbejdsmarkedet.

Denne forudsætning er ændret med kvindernes stigende erhvervsfrekvens, og reglen er i øvrigt som oftest uden praktisk betydning på grund af overgrænserne for hjælpen efter § 37.

Forslagene medfører en administrativ lettelse, idet der som hovedregel ikke bliver tale om at yde supplerende hjælp til personer, der i forvejen modtager dagpenge. Forslagene skønnes at give en besparelse på 75 mill. kr. i hvert af årene 1981, 1982 og 1983.

Forslaget vil endvidere have konsekvenser for hjælp efter § 42, stk. 1, til uddannelse og erhvervs-mæssig optræning eller omskoling m.v. Hjælpen efter § 42, stk. 1, vil som hidtil blive udmålt efter principperne i § 37, dog således, at hjælpen til de særlige udgifter, der er en følge af uddannelsen eller handicappet, vil blive udmålt ud over maksimum for dagpenge. På dette område skønnes forslaget at give en besparelse på 25 mill. kr. i hvert af årene 1981, 1982 og 1983.

Til nr. 5.

Den ændrede formulering har til formål at tydeliggøre den hidtidige bestemmelse om ansøgerens formueforhold, idet det præciseres, at der som hovedregel *ikke* ydes hjælp til personer med formue, hvoraf det økonomiske behov kan dækkes.

Der kan alene ses bort fra en *mindre* formue og kun når denne bør bevares til de angivne bolig-mæssige eller erhvervs- og uddannelsesmæssige formål.

Forslaget skønnes at medføre en årlig besparelse på ca. 20 mill. kr.

Forslaget har ikke administrative konsekvenser.

Til nr. 6.

Ved anvendelse af reglen i § 40, stk. 2, har der, som det bl.a. er præciseret i pkt. 29 i socialministeriets cirkulære af 3. november 1975 om kontanthjælp efter bilstandsloven, hidtil kunnet anlægges en lempelig behovsbedømmelse. Med den ændrede formulering indføres et behovskriterium, hvorved det undgås, at hjælp ydes til familier, der ud fra en konkret vurdering af deres økonomiske forhold skulle have tilstrækkelige midler til selv at afholde udgiften.